

преподавалъ, въ класа го нарекълъ Сава Евкарпидисъ т. е. Сава Доброплодный. Отъ тогава всички го наричали тъй, и той си остава съ това име. Името Евкарпидисъ било побългарено отъ Илариона Макариополски, за да не се смѣта, че Евкарпидисъ е грѣкъ.

Когато Доброплодни билъ готовъ да държи изпититѣ за завършено училище, котленци писмено поискали чрезъ съгражданина си Хаджи Христаки, отъ Бешикташъ — Цариградъ, да имъ пазари единъ учителъ, който презъ тази година да е завършилъ курса въ Куручешме, защото гѣхниятъ учителъ Райно Котлянина (Поповичъ) умрѣлъ. Хаджи Христаки условилъ гърка Т. Иларидисъ, но като му казали, че за Котелъ трѣбва учителъ, който да знае български, отнетналъ се и условилъ Сава Хаджи Илиевъ Доброплодни за 5,000 гроша годишно. Имало обаче едно условие отъ котленци, че учителътъ непременно трѣбва да пристигне въ Котелъ на 29 юний — Петровденъ. Когато Доброплодни съобщилъ всичко това на своитѣ учители и на директора си всички се съгласили да го пуснатъ безъ изпитъ, защото били сигурни въ неговитѣ знания и обещали да му изпратятъ дипломата, щомъ бжде подписана отъ Синода. Той получилъ диплома съ отличие отъ 4. VI. 1842 год.

Преди да трѣгне за Котелъ, Доброплодни накупилъ отъ Цариградъ разни словари, атласи, географии, истории, топлотѣри, микроскопъ и др. учебни помагала и пособия, необходими при преподаването. Единъ събуденъ духъ, единъ образованъ човѣкъ, който отива вече въ своето отечество не толкова да печели, колкото да сѣе култура и просвѣта, нагласява и своитѣ срѣдства за голѣмата цель.

Въ последното писмо, което той пише до своя приятель Н. Н. въ Сливенъ, казва дословно:

„Нѣма вече, приятелю, да имамъ новини отъ Цариградъ, тоже да ти пиша отъ Котелъ, ако ми позволява времето. Азъ влизамъ вече въ обществото, като учителъ! Трѣбва да се пазя добре въ всичко, за да бжда примѣръ на ученицитѣ и гражданитѣ. Това нѣщо не е твърде лесно. Тукъ е основата на живота! Отъ мене зависи да направя добро впечатление или лошо! Ако се владѣя мирно, тихо, съ всички добре, безъ да правя клюки, безъ да нося думи, ако религиозно надъхамъ ученицитѣ къмъ Богобоязливостъ (защото, казватъ, котленитѣ въ